

СПОГОДБА

МЕЖДУ

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

И

РЕПУБЛИКА ГЪРЦИЯ

ЗА

ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ НА ДОХОДИТЕ И ИМУЩЕСТВОТО

Ратифицирана със закон, приет от 38-то Народно събрание на 20.12.2000 г. – ДВ, бр. 108 от 29.12.2000 г. Издадена от Министерството на икономиката, обн., ДВ, бр. 33 от 2.04.2002 г., в сила от 22.01.2002 г.

Република България

и

Република Гърция,

в потвърждение на тяхното желание да развиват и задълбочават икономическото сътрудничество между двете страни;

желаейки да сключат спогодба за избягване на двойното данъчно облагане с данъци на доходите и имуществото, се договориха както следва:

ГЛАВА I ОБХВАТ НА СПОГОДБАТА

Член 1

ОБХВАТ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ЛИЦАТА

Тази спогодба се прилага спрямо лица, които са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

Член 2

ДАНЪЦИ, ЗА КОИТО СЕ ПРИЛАГА СПОГОДБАТА

1. Тази спогодба се прилага за данъци върху доходите и имуществото, налагани от страна на всяка договаряща държава, независимо от начина на тяхното събиране.

2. За данъци върху доходите и имуществото се считат всички данъци върху общия доход, върху съвкупното имуществото или върху отделни елементи на доходите и имуществото, включително данъците върху приходи от отчуждаване на движимо или недвижимо имущество, както и данъци върху увеличената стойност на имуществото.

3. Съществуващите данъци, за които се прилага тази спогодба са по-специално:

а) за Република Гърция:

- (i). Данък върху дохода и имуществото на физическите лица;
 - (ii). Данък върху дохода и имуществото на юридическите лица;
 - (iii). Вноски за агенциите за водоснабдяване и канализация изчислени върху brutния доход от сгради;
- (по-нататък наричани "гръцки данък");

б) за Република България:

- (i). Данък върху общия доход;
 - (ii). Данък върху печалбата и
 - (iii). Данък върху сградите.
- (по-нататък наричани "български данък").

4. Спогодбата ще се прилага и за всички еднакви или подобни по естеството си данъци, които ще се събират от всяка договаряща държава след датата на подписване на спогодбата като допълнение или вместо съществуващите данъци; ако компетентните органи на договарящите се държави не постигнат споразумение във връзка с прилагане на първото изречение на тази алинея, ще започнат преговори за изменение на спогодбата. В края на всяка година компетентните органи на договарящите се държави се уведомяват взаимно за съществените изменения в техните данъчни законодателства.

ГЛАВА II ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 3 ОБЩИ ОПРЕДЕЛЕНИЯ

1. За целите на тази спогодба, освен ако контекстът не изисква друго:

а) терминът "Република Гърция" обхваща териториите на Република Гърция и частта от морското дъно и подпочвеното пространство на Средиземно море върху които Република Гърция има суверенни права в съответствие с международното право.

б) терминът "Република България" означава, суверенната територия на държавата, нейните териториални води и извънтериториалните морски зони, върху които Република България упражнява суверенни права в съответствие с вътрешното си законодателство и международното право.

в) терминът "лице" включва физическо лице, юридическо лице, дружество или всяко друго сдружение от лица.

г) терминът "дружество" означава всяко юридическо лице или всяка общност, което се счита за юридическо лице за целите на данъчното облагане;

д) термините "предприятие на едната договаряща държава" и "предприятие на другата договаряща държава" означават съответно предприятие, ръководено от местно лице на едната договаряща държава и предприятие, ръководено от местно лице на другата договаряща държава;

е) термините "едната договаряща държава" и "другата договаряща държава" означават Република Гърция или Република България, според изискванията на контекста;

ж) терминът "международен транспорт" означава всеки превоз със самолет извършван от предприятие, което има място на действително управление в едната договаряща държава или с кораб, който има място на регистрация в, или е снабден с корабни документи от, една от договарящите държави, освен когато корабът или самолетът се експлоатира изключително между места намиращи се в другата договаряща държава;

й) терминът "компетентен орган" означава:

(i) по отношение на Република Гърция - министърът на финансите или негов упълномощен представител;

(ii) по отношение на Република България - министърът на финансите или негов упълномощен представител.

2. При прилагането на тази спогодба от всяка от договарящите се държави, всеки термин, който не е изрично определен, ще има значението, което му придава законодателството на тази договаряща държава за данъците, за които се прилага спогодбата, освен ако от контекста не се налага друго.

Член 4 МЕСТНО ЛИЦЕ

1. За целите на тази спогодба терминът "местно лице на едната договаряща държава" означава:

(а) по отношение на Република Гърция всяко лице, което, съгласно законодателството на Република Гърция подлежи на данъчно облагане в Република Гърция поради неговото местожителство, местопребиваване, място на управление или всеки друг критерий от подобно естество, но този термин не включва, лице което подлежи на данъчно облагане в Република Гърция по отношение само на доходи от източници в Република Гърция или имущество разположено там.

(б) по отношение на Република България, всяко физическо лице, което съгласно законодателството на Република България подлежи на данъчно облагане там поради неговото гражданство и което не е местно лице на трета държава, както и всяко лице различно от физическо лице, което според законодателството на Република България подлежи на данъчно облагане там поради мястото, където се намира седалището или неговата регистрация, но този термин не включва, лице което подлежи на данъчно облагане в България по отношение само на доходи от източници в България или имущество разположено там.

2. Ако в съответствие с разпоредбите на ал.1 от този член едно физическо лице е местно и на двете договарящи държави, то се счита за местно лице на държавата, с която има по-тесни лични и икономически връзки (център на жизнени интереси). Ако държавата, в която е центърът на жизнени интереси не може да бъде определена, компетентните органи на договарящите държави ще разрешат въпроса чрез взаимно споразумение.

3. Ако в съответствие с разпоредбите на алинея 1 на този член лице различно от физическо лице е местно лице на двете договарящи държави, тогава то ще се счита за местно лице на договарящата държава, в която е разположено мястото на действителното му управление.

Член 5 МЯСТО НА СТОПАНСКА ДЕЙНОСТ

1. За целите на тази спогодба терминът "място на стопанска дейност" означава определено място на дейност, чрез което се извършва цялостно или частично стопанската дейност на едно предприятие.

2. Терминът "място на стопанска дейност" включва по специално:

- а) място на управление;
- б) клон;
- в) офис;
- г) фабрика;
- д) работилница;
- е) мина, нефтен или газов кладенец, кариера, и всяко друго място за добиване на природни богатства, и

ж) инсталация или съоръжение, използвани за добиване на природни богатства.

3. Строителна площадка, строителен или монтажен обект представлява място на стопанска дейност, само ако продължава повече от девет месеца.

4. Независимо от предходните разпоредби на този член се счита, че изразът "място на стопанска дейност" не включва:

а) използването на съоръжения единствено с цел складиране, излагане или доставка на стоки, принадлежащи на предприятието;

б) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието единствено с цел складиране, излагане или доставка;

в) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието единствено с цел преработката им от друго предприятие;

г) поддържане на определена място изключително за покупка на стоки или за събиране на информация за предприятието;

д) поддържане на определена място единствено с цел извършване за предприятието на всякаква друга дейност от подготвителен или спомагателен характер;

е) поддържане на запаси от стоки, изложени от предприятието на мострен панаир или изложба, които ще бъдат продадени след закриването им;

ж) поддържането на определено място единствено за всяко съчетание от дейности, посочени в букви (а) до (е), при условие, че цялостната дейност на определеното място, произтичаща от това съчетание, е от подготвителен или спомагателен характер.

5. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2, когато лице, което не е представител с независим статут за когото се прилага разпоредбата на ал. 6, действа от името на предприятие, като има и обичайно упражнява в едната договаряща държава правото да сключва договори от името на предприятието, счита се, че това предприятие има място на стопанска дейност в тази държава по отношение на всички дейности, които това лице извършва за предприятието, освен ако дейностите на такова лице са ограничени до посочените в ал. 4, които, ако се извършват чрез определено място, не биха направили това определено място място на стопанска дейност, съгласно разпоредбите на тази алинея.

6. Не се счита, че едно предприятие има място на стопанска дейност в едната договаряща държава само защото то извършва дейност в тази държава посредством брокер, комисионер или друг представител с независим статут, при условие, че такива лица действуват в обичайните граници на своята дейност.

7. Обстоятелството, че дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, контролира или е контролирано от дружество, което е местно лице на другата държава или което извършва стопанска дейност в тази друга държава (чрез място на стопанска дейност или по друг начин), не е

основание да се счита което и да е от дружествата за място на стопанска дейност на другото.

ГЛАВА III ОБЛАГАНЕ НА ДОХОДИТЕ

Член 6 ДОХОДИ ОТ НЕДВИЖИМО ИМУЩЕСТВО

1. Доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава, от недвижимо имущество (включително доходи от селско и горско стопанство), намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

2. Терминът "недвижимо имущество" има съдържанието, което му придава законодателството на договарящата държава, в която се намира въпросното имущество. Терминът във всички случаи включва имуществото, принадлежащо към недвижимото имущество, добитък и оборудване, използвани в селското и горското стопанство, правата, спрямо които се прилагат разпоредбите на общото законодателство относно поземлената собственост, плодopolзването на недвижимо имущество, както и правата върху променливи или определени по размера си плащания, представляващи компенсация за разработването или за предоставяне на правото за разработване на минерални залежи, извори и други природни ресурси; морски или речни кораби и самолети не се считат за недвижимо имущество.

3. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат по отношение на доходи, получени от пряко използване, отдаване под наем или използване под каквато и да е друга форма на недвижимо имущество.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 3 се прилагат също така и по отношение на доходи от недвижимо имущество на предприятие и по отношение на доходи от недвижимо имущество, използвано за извършване на професионални услуги.

Член 7 ПЕЧАЛБИ ОТ СТОПАНСКА ДЕЙНОСТ

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава се облагат само в тази държава, освен ако предприятието извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност. Ако предприятието извършва стопанска дейност по този начин, печалбите на предприятието могат да се облагат в другата държава, но само такава част от тях, каквато е причислима към това място на стопанска дейност.

2. Като се има предвид разпоредбата на ал. 3, когато предприятие на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, чрез намиращо се там място на стопанска дейност, във всяка договаряща държава към това място на стопанска дейност ще се причисляват печалбите, които то би получило, ако беше различно и отделно предприятие, извършващо същите или подобни дейности при същите или подобни условия и работещо напълно независимо от предприятието, на което то е място на стопанска дейност.

3. При определянето на печалбите от място на стопанска дейност, се допуска приспадане на разходите извършени за мястото на стопанска дейност, включително управленските и общите административни разходи, извършени както в държавата в която се намира мястото на стопанска дейност, така и на всяко друго място.

4. Не се причисляват печалби към мястото на стопанска дейност само поради обикновена покупка от това място на стопанска дейност на стоки за предприятието.

5. За целите на предходните алинеи, печалбите причислими към мястото на стопанска дейност, се определят ежегодно по един и същ начин, освен ако не съществува сериозна и основателна причина за противното.

6. Когато печалбите включват елементи на доход, разгледани отделно в други членове на тази спогодба, разпоредбите на тези членове няма да се засягат от разпоредбите на този член.

Член 8 **МОРСКИ И ВЪЗДУШЕН ТРАНСПОРТ**

1. Печалбите, реализирани от използването на кораби в международния транспорт, ще се облагат само в договарящата държава, в която корабите са регистрирани, или снабдени с корабни документи.

2. Печалбите, от използването на самолети в международния транспорт ще се облагат само в договарящата държава, в която е разположено мястото на действителното управление на предприятието.

3. Разпоредбите на ал.2 на този член се прилагат и спрямо печалби от участие в пул съвместна стопанска дейност или международна експлоатационна агенция.

Член 9 **СВЪРЗАНИ ПРЕДПРИЯТИЯ**

Когато:

а) предприятие на едната договаряща държава участва пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на другата договаряща държава, или

б) едни и същи лица участват пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на едната договаряща държава и на предприятие на другата договаряща държава,

и в двата случая между двете предприятия в техните търговските или финансовите отношения са приети или наложени условия, различни от тези, които биха били приети между независими предприятия, тогава всяка печалба, която, ако ги нямаше тези условия би възникнала, но поради тези условия не е възникнала за едно от предприятията, може да бъде включена в печалбите на това предприятие и съответно обложена с данъци.

Член 10 **ДИВИДЕНТИ**

1. Дивидентите, изплатени от дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

2. Въпреки това, такива дивиденти могат да се облагат с данък в договарящата държава, на която дружеството, изплащащо дивидентите е местно лице и в съответствие със законодателството на тази държава, но когато получателят на дивидентите е и техен притежател, наложеният данък няма да надвишава:

а) 40 % от брутната сума на дивидентите, ако дружеството извършващо разпределението е местно лице на Република Гърция.

б) 10 % от брутната сума на дивидентите, ако дружеството извършващо разпределението е местно лице на Република България.

Компетентните органи на договарящите се държави чрез взаимни споразумения ще определят начина на прилагане на тези ограничения.

Тази алинея не засяга данъчното облагане на дружеството, по отношение на печалбите от които се изплащат дивидентите.

3. Терминът "дивиденти", употребен в този член, означава доходи от акции, "жуисанс" акции или "жуисанс" права, минни акции, акции на основател или други права с изключение на вземания за дълг, даващи право на участие в печалбите, както и доходи от други корпоративни права, които са подчинени на същия данъчен режим като доходи от акции в съответствие със законодателството на държавата, на която дружеството, извършващо разпределението е местно лице.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако получателят на дивидентите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, на която е местно лице дружеството, изплащащо дивидентите, чрез място на стопанска дейност разположено там, или упражнява в тази друга държава професионални услуги чрез определена база, разположена там и участието, във връзка с което се изплащат дивидентите, е действително свързано с това място на стопанска дейност или определена база. В този случай се прилагат съответно разпоредбите на членове 7 или 14, съобразно случая.

5. Когато дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, получава печалби или доходи от другата договаряща държава, тази друга държава не може да налага никакъв данък върху дивидентите, платени от дружеството, освен доколкото тези дивиденти са платени на местно лице на тази друга държава или доколкото участието, във връзка с което са платени дивидентите е действително свързано с място на стопанска дейност или определена база, намиращи се в тази друга държава, нито да облага неразпределените печалби на дружеството с данък върху неразпределените печалби, дори ако изплатените дивиденти или неразпределените печалби се

състоят изцяло или частично от печалби или доходи произхождащи в тази друга държава.

Член 11 ЛИХВИ

1. Лихвите, възникващи в едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

2. Въпреки това, тези лихви могат да бъдат облагани с данък и в договарящата държава, в която възникват и съобразно законодателството на тази държава, но когато получателят е и притежател на лихвите, така наложеният данък няма да надвишава 10 на сто от брутната сума на лихвите. Компетентните органи на договарящите държави чрез взаимно споразумение ще определят начина на прилагане на това ограничение.

3. Терминът "лихви", използван в този член, означава доход от вземания за дълг от всякакъв вид, независимо от това дали са обезпечени или не с ипотека и носещи или не правото за участие в печалбите на длъжника и по-специално доходи от държавни ценни книжа и доходи от бонове и облигации, включително от премии и бонуси, свързани с такива ценни книжа, бонове или облигации. Санкции за закъснели плащания не се считат за лихви за целите на този член.

4. Разпоредбите на ал. 1, и 2 няма да се прилагат, ако притежателят на лихвите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат лихвите, посредством намиращо се там място на стопанска дейност или извършва в тази друга държава професионални услуги чрез определена база, разположена там и вземането за дълг, във връзка с което се плащат лихвите е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл.7 или 14, съобразно случая.

5. Лихвите се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платец е самата държава, нейно политическо подразделение, орган на местната власт или местно лице на тази държава. Когато, обаче, платецът на лихвите, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, притежава в една от договарящите държави място на стопанска дейност или определена база, във връзка с които е възникнал дългът, който поражда плащането на лихвите и тези лихви са за сметка на такова място на стопанска дейност или определена база, ще се счита, че тези лихви произхождат от договарящата държава, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

6. Когато поради особените взаимоотношения между платеща и притежателя на лихвите или между тях двамата и някое друго лице сумата на лихвите, като се има предвид задължението, за което се изплащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеща и притежателя при липсата на тези особенни взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай, надвишаващата сума се облага съобразно

законодателството на всяка от договарящите се държави, като съответно се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

Член 12

АВТОРСКИ И ЛИЦЕНЗИОННИ ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ

1. Авторските и лицензионните възнаграждения, произхождащи от едната договаряща държава и изплатени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

2. Такива авторски и лицензионни възнаграждения, обаче, могат да се облагат с данъци и в договарящата държава от която произхождат и съобразно законодателството на тази държава, но ако получателят е и притежател на авторските и лицензионните възнаграждения, така наложеният данък няма да надвишава 10 на сто от brutния размер на доходите от авторските и лицензионните възнаграждения.

Компетентните органи на договарящите държави чрез взаимно споразумение ще определят начина за прилагане на това ограничение.

3. Терминът "авторски и лицензионни възнаграждения", използван в този член, означава плащания от всякакъв вид, получени за използване или за правото на използване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително кинофилми или филми, магнетофонни записи за радио или телевизионно предаване, на всеки патент или сертификат за изобретение, запазена марка, чертеж или модел, план, секретна формула или процес, или за използването на, или за правото на използване на промишлено търговско или научно оборудване или за информация относно промишлено, търговско или научно оборудване.

4. Разпоредбите на алинеи 1 и 2 не се прилагат, ако получателят на авторските и лицензионните възнаграждения, като местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат авторските и лицензионните възнаграждения, чрез място на стопанска дейност разположено там, или извършва в тази друга държава независими лични услуги от определена база разположена там и правото или собствеността, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения, е действително свързано с такова място на стопанска дейност. В такъв случай се прилагат разпоредбите на член 7 или 14 съобразно случая.

5. Авторските и лицензионните възнаграждения ще се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платец е самата държава, нейно политическо подразделение, орган на местната власт, или местно лице на тази държава. Когато, обаче, платецът на авторските и лицензионните възнаграждения, независимо дали е местно лице на една от договарящите държави или не, притежава в една от договарящите държави място на стопанска дейност или определена база, във връзка с което възниква задължението за изплащане на авторските и лицензионните възнаграждения, и тези авторски и лицензионни възнаграждения са за сметка на такова място на стопанска дейност

или определена база, то тогава ще се счита, че те възникват в договарящата държава, в която се намира мястото на стопанска дейност или определена база.

6. Когато, поради особените взаимоотношения между платеща и получателя или между тях двамата и някое трето лице, сумата на авторските и лицензионните възнаграждения, като се има предвид използването, правото или информацията, за които те се плащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеща и получателя при липсата на такива особени взаимоотношения, разпоредбите на този член ще се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума ще се облага съобразно законодателството на всяка от договарящите държави, като се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

Член 13

ПЕЧАЛБИ ОТ ПРЕХВЪРЛЯНЕ НА ИМУЩЕСТВО

1. Печалбите, получени от местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на недвижимо имущество, посочено в член 6, и разположено в другата договаряща държава могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

2. Печалбите от прехвърляне на движимо имущество, съставляващо част от стопанското имущество на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, или на движимо имущество, принадлежащо към определена база, която местно лице на едната договаряща държава има на разположение в другата договаряща държава с цел извършване на професионални услуги, включително доходите от отчуждаването на такова място на стопанска дейност (самостоятелно или заедно с цялото предприятие) или на такава определена база, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

3. Печалбите от отчуждаване на кораби или самолети, използвани в международния транспорт или на движимо имущество, свързано с използването на тези кораби или самолети, се облагат само в договарящата държава, в която подлежат на данъчно облагане печалбите от такива кораби и самолети според разпоредбите на чл. 8 от тази Спогодба.

4. Печалбите от прехвърляне на всяко имущество, различно от посоченото в ал. 1, 2 и 3 на този член, се облагат само в договарящата държава, на която прехвърлителят е местно лице.

Член 14

ПРОФЕСИОНАЛНИ УСЛУГИ

1. Доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава във връзка с професионални услуги или други дейности с независим характер, се облагат с данък само в тази държава, освен ако то има редовно на разположение определена база в другата договаряща държава за извършване на своята дейност. Ако то има такава определена база, доходите могат да се облагат в тази друга държава, но само такава част от тях, каквато е причислима към тази определена база.

2. Терминът "професионални услуги" включва по-специално самостоятелни научни, литературни, художествени, образователни или преподавателски дейности, както и самостоятелни дейности на лекари, адвокати, инженери, архитекти, стоматолози и счетоводители.

Член 15

ЗАПЛАТИ, НАДНИЦИ И ДРУГИ ПОДОБНИ ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ

1. Като се имат предвид разпоредбите на членове 16, 18 и 19 заплати, надници и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава въз основа на трудово правоотношение, се облагат с данъци само в тази държава, освен ако трудът се полага в другата договаряща държава. Ако трудът се полага по този начин, така получените възнаграждения могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал.1 възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава за полагане на труд в другата договаряща държава, се облага само в първата посочена държава, ако:

а) получателят пребивава в другата държава за период или периоди, ненадвишаващи общо 183 дни в съответната данъчна година; и

б) възнаграждението е платено от работодател или от името на работодател, който не е местно лице на другата държава, и

в) възнаграждението не е за сметка на място на стопанска дейност или определена база, които работодателят притежава в другата държава.

3. Независимо от предходните разпоредби на този член, възнаграждение, получено във връзка с положен труд на борда на кораб или самолет използвани в международния транспорт могат да се облагат с данък в договарящата държава, където подлежат на данъчно облагане печалбите от използването на тези кораби или самолети според разпоредбите на чл. 8.

4. Независимо от предходните разпоредби на този член, заплати и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава във връзка с положен труд или оказани услуги в другата договаряща държава няма да се облагат в тази друга държава, ако трудът е положен или услугите са оказани пряко:

а) на Националната туристическа организация;

б) като представител на Национална въздухоплавателна организация,

при условие, че такова възнаграждение е получено от източник извън тази друга държава.

Член 16

ДИРЕКТОРСКИ ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ

Директорски възнаграждения и други подобни плащания, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на член на управителен

съвет на дружество или друго юридическо лице, което е местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

Член 17 **АРТИСТИ И СПОРТИСТИ**

1. Независимо от разпоредбите на член 14 и 15, доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на художествен изпълнител като театрален, кино-, радио- или телевизионен артист, или музикант или като спортист, от личната му дейност като такъв, извършвана в другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

2. Когато доходи от личната дейност на художествен изпълнител или спортист в качеството му на такъв, се получават не от самия художествен изпълнител или спортист, а от друго лице, тези доходи, независимо от разпоредбите на членове 7, 14 и 15 могат да се облагат в договарящата държава, в която се извършва дейността на художествения изпълнител или спортиста.

3. Доходи, получени от извършването на такива дейности в рамките на културни споразумения, сключени между договарящите държави се облагат само в изпращащата държава.

Член 18 **ПЕНСИИ**

1. Като се имат предвид разпоредбите на ал. 2 на чл. 19, пенсия и друго подобно възнаграждение платено на местно лице на едната договаряща държава във връзка с трудово правоотношение в миналото ще се облага с данък само в тази държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1 плащанията по силата на социално осигурителното законодателство на едната договаряща държава ще се облагат само в тази държава.

Член 19 **ДЪРЖАВНА СЛУЖБА**

1. а) Възнаграждение, различно от пенсия, изплатено от едната договаряща държава, нейно политическо подразделение, или орган на местна власт на физическо лице за извършени услуги на тази държава, нейно политическо подразделение или орган на местна власт ще се облагат с данъци само в тази държава.

б) Такова възнаграждение, обаче, ще се облага с данък само в другата договаряща държава, ако услугите са извършени в тази друга държава и физическото лице е местно лице на тази друга държава, което:

(i) е гражданин на тази държава; или

(ii) не е станало местно лице на тази държава единствено с цел извършване на услугите.

2. Всяка пенсия, изплатена от или чрез фондове създадени от едната договаряща държава, нейно политическо подразделение или орган на местна власт, на физическо лице за извършени услуги на тази държава, подразделение или орган на местна власт, се облага само в тази държава.

3. Разпоредбите на членове 15, 16 и 18 ще се прилагат и по отношение на възнаграждения или пенсии за услуги, извършени във връзка със стопанска дейност, осъществявана от едната договаряща държава, нейно политическо подразделение или орган на местна власт.

Член 20 ПРЕПОДАВАТЕЛИ И СТУДЕНТИ

1. Възнаграждения, които местно лице на едната договаряща държава получава за обучение, научно-изследователска дейност или за преподавателска дейност, в университет, изследователски институт или друго акредитирано учебно заведение за средно или висше образование в другата договаряща държава, за период на временно пребиваване ненадвишаващ две години, няма да се облагат с данъци в тази друга държава.

2. Плащания, които студент или стажант, който е или е бил непосредствено преди посещението в едната договаряща държава, местно лице на другата договаряща държава и който пребивава в първата спомената договаряща държава единствено с цел образование или стаж, получава за своята издръжка, образование или стаж няма да се облагат с данък в тази държава, при условие, че такива плащания са от източник извън тази държава.

3. По отношение на плащания, стипендии и възнаграждения от трудово правоотношение, които не са уредени в ал. 2 на този член, студентът или стажантът по ал. 2 на същия член, допълнително ще се ползва за времето на такова обучение или стаж от същите освобождавания, облекчения или приспадания във връзка с данъците, които са предоставени на местните лица на държавата, която той посещава.

Член 21 ДРУГИ ДОХОДИ

1. Елементи от дохода на местно лице на едната договаряща държава, независимо от това къде възникват, които не са разгледани в предходните членове на тази спогодба, ще се облагат с данъци само в тази държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 не се прилагат по отношение на доходи, различни от доходи от недвижимо имущество, определено в ал. 2 на член 6, когато получателят на такива доходи, като местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност или осъществява в тази друга държава професионални услуги чрез определена база, разположена там и правото или имуществото, по отношение на които се заплащат доходите, са действително свързани с такова място на стопанска дейност или определена база.

В такъв случай се прилагат разпоредбите на член 7 или член 14, съобразно случая.

ГЛАВА IV ОБЛАГАНЕ НА ИМУЩЕСТВО

Член 22 ИМУЩЕСТВО

1. Имущество, състоящо се от недвижимо имущество, както е определено в чл. 6, притежавано от местно лице на едната договаряща държава и намиращо се в другата договаряща държава, може да се облага с данък в тази друга държава.

2. Имуществото, състоящо се от движимо имущество, образуващо част от стопанския актив на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава притежава в другата договаряща държава, или движимо имущество, принадлежащо към определена база, която местно лице на едната договаряща държава има в другата договаряща държава с цел извършване на професионални услуги, може да се облага с данък в тази друга държава.

3. Имуществото, състоящо се от кораби или самолети, експлоатирани в международния транспорт, както и от други движими вещи, свързани с експлоатацията на такива кораби или самолети, се облагат само в договарящата държава, в която подлежат на данъчно облагане печалбите от такива кораби или самолети съгласно разпоредбите на чл. 8 от тази Спогодба.

4. Всички други елементи от имуществото на местно лице на едната договаряща държава се облагат с данък само в тази държава.

ГЛАВА V ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ

Член 23 МЕТОДИ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ

1. По отношение на Република Гърция, двойното данъчно облагане се избягва както следва:

а) когато местно лице на Република Гърция получава доходи или притежава имущество, което според разпоредбите на тази спогодба могат да се облагат в България, Република Гърция допуска:

i) като намаление на данъка върху дохода на това местно лице сума, равна на данъка върху дохода, платен в България;

ii) като намаление на данъка върху имуществото на това местно лице сумата, равна на данъка върху имуществото, платен в България;

б) въпреки това, такова намаление и в двата случая няма да надвишава тази част от данъка върху дохода или имуществото, изчислен преди предоставянето на намалението, която е причислима според случая към дохода или имуществото, които могат да бъдат обложени с данък в тази друга държава;

в) когато доходът, получен от България е дивидент, платен от дружество, което е местно лице на България, на дружество, което е местно лице на Република Гърция, при изчисляването на данъчния кредит ще се вземе предвид данъкът върху печалбите, платен в България от дружеството, плащащо дивидентите по отношение на този доход.

2. В България двойното данъчно облагане се избягва както следва:

а) когато местно лице на България получава доход или притежава имущество, което според разпоредбите на тази спогодба може да се облага в Република Гърция, България ще изключи този доход или имущество от облагане, съгласно разпоредбите на т. "б" и "в" на тази алинея;

б) когато местно лице на България получава дивиденти, лихви или авторски и лицензионни възнаграждения, които съгласно разпоредбите на чл. 10, 11 и 12 на тази спогодба могат да се облагат в Република Гърция, България ще приспада от данъка върху дивидентите, лихвите или авторските и лицензионните възнаграждения на това местно лице, сума равна на платения данък в Република Гърция. Въпреки това такова намаление няма да надвишава тази част от данъка, изчислена преди приспадането, която е причислима към такива дивиденти, лихви, авторски и лицензионни възнаграждения, получени от Република Гърция;

в) когато съгласно, която и да е разпоредба на тази спогодба, доходите, които местно лице на България получава, или имущество, което притежава, са изключени от облагане в България, България може, въпреки това при определяне размера на данъка върху останалите доходи и имущество на това местно лице да вземе предвид изключените доходи или имущество.

3. Когато съгласно законодателството на едната договаряща държава, за определен данък, по отношение на който се прилага Спогодбата е предвидено освобождаване или намаление, за целите на изчисляване размера на приспадането на данъците в съответствие с предходните алинеи в другата договаряща държава, ще се счита, че този данък е изцяло платен.

ГЛАВА VI СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 24 РАВЕНСТВО В ТРЕТИРАНЕТО

1. Националните лица на едната договаряща държава не подлежат в другата договаряща държава на каквото и да е облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени националните лица на тази друга държава при същите обстоятелства. Тези разпоредби, независимо от разпоредбите на чл. 1 ще се прилагат също и за лица, които не са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

2. Терминът "национално лице" означава:

а) всички физически лица, притежаващи гражданство на едната договаряща държава;

б) всички юридически лица, дружества или асоциации, които придобиват своя статут съгласно действащото законодателство в договарящата държава.

3. Данъчното облагане на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, не може да бъде по-неблагоприятно в тази друга договаряща държава, отколкото данъчното облагане на предприятия на тази друга държава, които извършват същата дейност. Тази разпоредба няма да се счита за задължаваща едната договаряща държава да предоставя на местни лица на другата договаряща държава лични облекчения, приспадания и намаления за целите на данъчното облагане в зависимост от гражданското състояние или семейни задължения, каквито предоставя на своите местни лица.

4. Освен в случаите, в които се прилагат разпоредбите на чл. 9, чл. 11, ал. 6 или чл. 12, ал. 6, лихвите, лицензионните и авторските възнаграждения и други плащания, извършени от предприятие на едната договаряща държава на местно лице на другата договаряща държава, за целите на определянето на облагаемата печалба на това предприятие подлежат на приспадане при същите условия, както ако бяха платени на местно лице на първата държава. Също така задълженията на предприятие на едната договаряща държава към местно лице на другата договаряща държава, за целите на определяне на облагаемото имущество на това предприятие, ще се приспадат при същите условия, както ако бяха договорени с местно лице на първата държава.

5. Предприятия на едната договаряща държава, имуществото на които изцяло или частично се притежава или контролира, пряко или косвено, от едно или повече местни лица на другата договаряща държава, няма да се подлагат в първата договаряща държава на данъчно облагане, или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени други подобни предприятия на първата посочена държава.

6. Разпоредбите на този член се прилагат, независимо от разпоредбите на чл. 2, спрямо данъци от всякакъв вид и наименование.

Член 25

ПРОЦЕДУРА НА ВЗАИМНО СПОРАЗУМЕНИЕ

1. Когато едно лице счете, че действията на едната или на двете договарящи държави водят или ще доведат за него до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази спогодба, то може, независимо от средствата за защита, предвидени в националните законодателства на тези държави, да представи своето възражение пред компетентния орган на договарящата държава, на която е местно лице или, ако случаят му е във връзка с ал. 1 на член 24 пред компетентния орган на договарящата държава, на която е национално лице. Възражението трябва да бъде представено в срок от три години от първото уведомяване за действието, водещо до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на спогодбата.

2. Компетентният орган, ако счете че възражението е основателно и ако не е в състояние да достигне сам до удовлетворително разрешение, ще положи усилия да реши случая посредством взаимно споразумение с компетентния орган

на другата договаряща държава, с оглед да се избегне данъчно облагане, което не е в съответствие със спогодбата. Всяко постигнато споразумение ще се прилага независимо от всякакви давностни срокове, предвидени във националните законодателства на договарящите държави.

3. Компетентните органи на договарящите държави ще полагат усилия да разрешават посредством взаимно споразумение всички затруднения или съмнения, възникващи във връзка с тълкуването или прилагането на спогодбата. Те могат, също така, да се консултират взаимно за отстраняване на двойното данъчно облагане за случаи, непредвидени в тази спогодба.

4. Компетентните органи на договарящите държави могат да взаимодействат пряко помежду си за целите на постигане на споразумение по смисъла на предходните алинеи. Когато с оглед на постигане на споразумение се счете за целесъобразно да се осъществи размяна на устни мнения, такава размяна може да се извърши чрез комисия, състояща се от представители на компетентните органи на договарящите държави.

Член 26

РАЗМЯНА НА ИНФОРМАЦИЯ

1. Компетентните органи на договарящите държави ще си разменят такава информация, каквато е необходима за прилагане разпоредбите на тази спогодба или на националните законодателства на договарящите държави във връзка с данъците, за които се прилага спогодбата, доколкото предвиденото в тях данъчно облагане не противоречи на спогодбата. Размяната на информация не е ограничена от член 1. Всяка информация, получена от едната договаряща държава се счита за поверителна, също както информацията, получена съобразно националното законодателство на тази държава и ще се предоставя само на лица или органи (включително съдилища и административни органи), занимаващи се с определянето или събирането, правоприлагането или принудителното изпълнение или за решаването на жалби във връзка с данъците, обхванати от спогодбата. Такива лица или органи ще ползват информацията само за такива цели. Те могат да предоставят информацията на публични съдебни процеси или при постановяване на съдебни решения.

2. Разпоредбите на ал. 1 в никакъв случай няма да се разглеждат като налагащи на една от договарящите държави задължението:

(а) да предприема административни мерки, отклоняващи се от законите и административната практика на тази или на другата договаряща държава;

(б) да предоставя информация, която не може да се получи съгласно законите или по нормалната административна процедура в тази или в другата договаряща държава;

(в) да предоставя информация, която би разкрила каквато и да е търговска, стопанска, промишлена или професионална тайна или търговска процедура, или информация, чието разкриване би противоречало на общественения ред (*ordre public*).

Член 27

ДИПЛОМАТИЧЕСКИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ И КОНСУЛСКИ СЛУЖИТЕЛИ

Нищр в тази спогодба не засяга данъчните привилегии на членовете на дипломатическите представителства или на консулските служби, съгласно общите норми на международното право или съобразно разпоредбите на специални споразумения.

ГЛАВА VII ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 28 ВЛИЗАНЕ В СИЛА

1. Тази спогодба подлежи на ратификация и ратификационните документи ще бъдат разменени в София.

2. Спогодбата влиза в сила след размяната на ратификационните документи и нейните разпоредби ще се прилагат във всяка от договарящите държави за получен доход или притежавано имущество на или след първия ден на месец януари на календарната година, в която Спогодбата влиза в сила.

3. С влизането в сила на спогодбата, чл. 7 на Морската Спогодба от 9 юли, 1964 г. между Кралство Гърция и Народна Република България ще престане да се прилага по отношение на данъците, обхванати в спогодбата.

Член 29 ПРЕКРАТЯВАНЕ НА ДЕЙСТВИЕТО

Тази спогодба остава в сила, докато не бъде прекратена от една от договарящите се държави. Всяка договаряща държава може да прекрати действието на спогодбата по дипломатически път чрез писмено уведомление за прекратяването най-малко шест месеца преди края на всяка календарна година след изтичането на период от пет години от датата, на която спогодбата влиза в сила. В такъв случай, спогодбата ще престане да действа във всяка договаряща държава за получен доход или притежавано имущество на или след първия ден на месец януари от календарната година, следваща годината в която е извършено уведомлението.

В удостоверение на горното долуподписаните съответно упълномощени за това, подписаха тази спогодба.

Съставена в Атина на 15 февруари 1991 г. в два оригинални екземпляра на английски език.

ЗА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ:

.....(П).....

Димитър Попов,
министър-председател

ЗА РЕПУБЛИКА ГЪРЦИЯ:

.....(П).....

Константинос Мицотакис,
министър-председател

Превод на английския текст.

П Р О Т О К О Л

МЕЖДУ

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И РЕПУБЛИКА ГЪРЦИЯ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА СПОГОДБАТА ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ НА ДОХОДИТЕ И ИМУЩЕСТВОТО,

Република БЪЛГАРИЯ и Република ГЪРЦИЯ,
по-нататък наричани "договарящите държави",

Считайки, че е необходимо да се измени Спогодбата между Република България и Република Гърция за избягване на двойното данъчно облагане на доходите и имуществото, подписана в Атина на 15 февруари 1991 г., по-нататък наричана "Спогодбата",

Желаейки да приведат влизането в сила на Спогодбата във възможно най-кратък срок се споразумяха за следното:

Член 1

Член 2 от Спогодбата "Данъци, за които се прилага се прилага Спогодбата", - ал. 3, буква "б" се изменя, както следва:

"б) за Република България:

- i) данъкът върху дохода на физически лица;
- ii) корпоративният подоходен данък;
- iii) данъкът върху недвижимото имущество.

(по-нататък наричани "български данък");

Член 2

Член 3 от Спогодбата "Общи определения" - ал. 1, буква "ж", се изменя както следва:

"ж) терминът "международен транспорт" означава всеки превоз със самолет *или шосейно транспортно средство* извършван от предприятие, което има място на действително управление в едната договаряща държава, или с кораб, който има място на регистрация или е снабден с корабни документи в една от договарящите държави, освен когато кораба, самолета или шосейното транспортно средство се експлоатира изключително между места, намиращи се в другата договаряща държава."

Член 3

Член 4 от Спогодбата “Местно лице” се изменя както следва:

1. Алинея 1, букви (а) и (б) се отменят, като на тяхно място се включва нова алинея 1, със следното съдържание:

“1. За целите на тази Спогодба терминът “местно лице на едната договаряща държава” означава всяко лице, което съгласно законодателството на тази държава подлежи на данъчно облагане в нея поради неговото местожителство, местопребиваване, място на управление, място на учредяване или друг критерий от подобно естество”.

2. Алинея 2 се изменя както следва :

“2. Ако в съответствие с разпоредбите на ал. 1 едно физическо лице е местно лице и на двете договарящи държави, неговото положение се определя както следва:

а) то се счита за местно лице само на тази държава, в която разполага с постоянно жилище; ако то разполага с постоянно жилище в двете държави то се счита за местно лице само на тази държава, с която има най-тесни лични и икономически връзки (център на жизнените интереси).

б) ако държавата, в която се намира центърът на жизнените му интереси не може да бъде определена или ако то не разполага с постоянно жилище в нито една държава, то се счита за местно лице на държавата, в която обичайно пребивава;

в) ако то обичайно пребивава в двете държави или в нито една от тях, то се счита за местно лице на държавата, на която е гражданин;

г) ако то е гражданин на двете държави или на нито една от тях, компетентните органи на договарящите държави ще решат въпроса чрез взаимно споразумение;

3. В алинея 3, изразът “...в която е разположено мястото на действителното му управление.” в края на изречението се заличава, като разпоредбата добива следната редакция:

“3. Ако в съответствие с разпоредбата на алинея 1 на този член лице, различно от физическо лице е местно лице на двете договарящи държави, то ще се счита, за местно лице на договарящата държава, *съгласно законодателството на която учредено.*”

Член 4

Член 8 от Спогодбата “Морски и въздушен транспорт” се изменя както следва:

1. Заглавието на разпоредбата се изменя на “Международен транспорт”

2. В ал. 2 ,след думата “самолети” се добавя израза “...или шосейни транспортни средства”, като посочената разпоредба добива следната редакцията:

“2. Печалбите от използването на самолети *или шосейни транспортни средства* в международния транспорт се облагат само в договарящата държава, в която се намира мястото на действителното управление на предприятието”.

Член 5

Член 10 от Спогодбата “Дивиденти” - алинея втора се заменя с нова алинея, която има следното съдържание:

2. Въпреки това, такива дивиденти могат също да се облагат с данък и в договарящата държава, на която дружеството, изплащащо дивидентите е местно лице и в съответствие със законодателството на тази държава, но когато получателят е действителен притежател на дивидентите, наложеният данък няма да надвишава 10 на сто от brutната сума на дивидентите .

Тази алинея не засяга данъчното облагане на дружеството, по отношение на печалбите от които се изплащат дивидентите.

Член 6

1. Като допълнение към изискванията, регламентирани в чл. 28 относно влизането в сила на Спогодбата, двете държави се споразумяха, че Спогодбата ще влезе в сила само след като бъдат изпълнени същите изисквания по отношение на Протокола, който представлява неразделна част от Спогодбата.
2. Този Протокол подлежи на ратификация и влиза в сила едновременно със Спогодбата, съгласно чл. 28 от Спогодбата.
3. Спогодбата и този Протокол се тълкуват и прилагат заедно като единен текст.

В УДОСТОВЕРЕНИЕ на горното долуподписаните, надлежно упълномощени за това подписаха този Протокол.

СЪСТАВЕН в Пловдив на 18 юли 2000 г в два екземпляра на английски език.

ЗА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ:

.....(п).....
Христо Михайловски,
заместник-министър на
икономиката

ЗА РЕПУБЛИКА ГЪРЦИЯ:

.....(п).....
Янис Зафирополус,
заместник-министър на
националната икономика

